

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. Judith, in quibus describitur quomodo Achior arbori alligatus ab Israëlitis solutus, & ab illis animatus sit. Quomodo obsessæ Bethuliae cives cœperint ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

rhatò potavit vinò: nisi Veritas surdis Judæorum auribus tam sæpè inculcata? Liber Judicum (ut suò memini locò) narrat: Juvenem Levitam exstitisse, opibùs valentem & pulcherrimæ junctum uxori. Qui cum celerì gressu in civitatem Gabaam pervenisset, cives adeò nefandâ libidine exarsere in ejus conjugem, ut in publica platea per noctem eâ crudeliter abusi, relinquerint tandem mortuam, ante Domûs ostium jacentem. O Veritas! puella cœlesti decore ornata, filia ipsius Sancti Spiritûs! Venustas tua adeò placet, ut Esdræ 3. dicat S. Textus: *omnis terra Veritatem invocat, Cælum ipsum benedicit, & omnia opera moventur, & tremunt eam &c.* Idem tamen ab hominibus impiis experiri cogeri, quod à Gabaonitis accidit uxori juvenis Levitæ: nam ab eorum Domibus exclusa, fallacibùs linguïs in publico corrumperis testante Isaiâ cap. 59. *corrui veritas in plateis.* Verùm Ille, qui pudendum & barbarum in Gabaonitis vindicavit delictum, adhuc graviori pœnâ per suos Angelos puniet corruptæ Veritatis scelus. Vide ergo: quid te maneat Christiane Lector, si Veritatem odio habens, ei sis injurius? Holofernes caput perdidit, dum aures præbuit adulantium mendaciis: quid continget tibi: qui non audis tantum, sed & loqueris mendacia?

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. Judith, in quibus describitur quomodo Achior arbori alligatus ab Israëlitis solutus, & ab illis animatus sit. Quomodo obsessæ Bethulia cives cœperint animis cadere, erecti ad fiduciam per Judith &c.

Considera 1. QUAM sedulam Deus curam habeat eorum hominum, N.379. qui Veritatis Præcones agunt, ab aliis persecutionem passi: Achior enim arbori alligatus, non tantum ab egressis civibus Bethulix nil mali sibi inferri sensit, sed copiosò solatiò recreatus, in civitatem abductus est cap. 6. v. 17. civibùs illum taliter alloquentibùs: *Deus Patrum nostrorum, cujus tu Virtutem predicasti, ipse tibi dat hanc vicissitudinem, ut eorum magis tu interitum videas.* Ita veritas olei instar premi nonnihîl, sed adeò suppressi non potest, ut non continuo supernatet. Etiam infamis ille truncus, in Golgothæo monte erectus, ob solius Divinx Veritatis sibi allegatæ contactum id honoris

affectus est, ut Regum nunc adornet coronas. quare ò Sacerdos Veritatis Præco! quasi tuba exalta vocem tuam. Eò altiùs veritas te evehet, quò Mundus illius osor profundius te nititur deprimere. Videbis cum Achior illorum interitum, à quibus veritatis denuntiatiæ causâ tulisti injurias: semper ferentur post parva nubila tibi ridebit Phœbus.

Porro observandum hîc occurrit: quòd sicut Holofernes Bethuliâ potiturus, primò aquas eidem subtrahere conatus sit, testante id S. Scripturâ cap. 7. ita Diabolus hominum animas suæ dictionis facturis, fontes obstruere molitur, ex quibus instar limpidæ aquæ fluere solet Veritas, ipsa videlicet ora Prædicantium. *Cum aqua continetur, ait S. Greg. lib. 11. moral. c. 6. cuncta siccantur: quia si Scientia Prædicantium subtrahitur, eorum, qui virescere in spe æterna poterant, corda protinùs arescunt.* Quare ne hoc fatale malum tuæ obtingat animæ, contesteris cum Ifr. èlitis in Bethulia obsessis *Cælum & terram v. 17. cap. citati: ut sit finis tuus brevis in ore gladii, qui longior efficeretur in ariditate sitis.* Sitis inquam illius, quæ non in Bethulia, sed in inferno esset ferenda tibi, ob Veritatem in hoc mundo non libenter auditam à Prædicantibus. Hanc sitim nunc patiuntur Pharisæi, quorum auribus adeò olim exosa fuit Veritas, à Christo prædicata.

N. 380. *Considera 2.* Multos reperiri Christianos, qui gravibus angustiis pressi ad divinum quidem præsidium per orationem confugiunt, sed non aliter, quàm egerant cives Bethuliæ, qui animis cadere, & hosti urbem cedere cogitabant: nî celerî ope adesset Deus. Contra horum enormem diffidentiam mascula mulier Judith acerbis verbis insurgit *v. 12. capiti 8. inquit: qui estis vos, qui tentatis Dominum? non est iste sermo, qui misericordiam provocet: sed potiùs, qui iram excitet, & furorem accendat. Posuistis vos tempus miserationis Domini, & in arbitrium vestrum diem constituistis ei. q. d. summam injuriam divinæ Providentiæ, dum præsumitis: tempus & modum Deo præfigere pro ferendo vobis auxilio. Potuisset utique cælestis Magister Christus spumantis pelagi procellas, quibus olim inambulans discipulus vitæ suæ timebat, unicò sedare verbò, & momentò citiùs compescere, sed tacuit, manum periclitantis apprehendens: quia teste S. Chrysoft. homil. 15. in Matth. fide ipsius opus esset; cum enim nos ipsi desicimus, tunc Dei patrocinia retardantur.* Hoc prænoverat Ezechias; & hinc licet non statim cerneret missos è Cælo Angelos, aut ignes è nubibus in hostium castra

stra jactos; attamen conceptæ semel in Deum fiduciæ tanquam vallo munitissimo innitebatur, quasi Davidico ore testatus: *si consistant adversum castra, non timebit cor meum, si exurgat adversum me prælium in hoc ego sperabo &c.* Fridericus secundus Saxonix Dux bellum Magdeburgico Antistiti illaturus, exploratores præmisit, teste Heliodoro lib. 5. c. 4. §. 4. visuros apparatus bellicum & consilia partis adversæ. Verùm ubi reduces retulere: nil opportunum pugnx parati, sed Antistitem auditum esse dicere, se soli Deo suam commisisse causam, quantocius Dux in hæc prorupit verba: *insanias alius, & bellum inserat ei, qui confidit: se Superiorem futurum Deo defensore.* Talia Christiane in augustiis habe pro oculis exempla, nullum tempus aut modum divina determinans Potentiæ, sed juxta monitum fortissimæ Judith v. 20. cap. cit. *expecta humilis consolationem.* Perpende: quomodo (ut mox laudata Amazon meminit) Abraham tentatus, & per multas tribulationes probatus Dei amicus effectus est. Sic Isaac, sic Jacob, sic Moyses. Illi autem, qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, & impatientiam suam, & improprium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, exterminati sunt ab exterminatore. v. 25. & 26.

FASCICULUS LVIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 9. & 10. lib. Judith, in quibus describitur Humilitas & mortificatio Judith, armorum loco contra Hostes assumpta, additis precibus, in pulcherrimo deinde vestitu & ornatu Bethuliam egressa deductio ad Holofernem &c.

Considera I. **F**ortissimam Judith probè scivisse: contraria non nisi contrariis impugnari, & curari; hinc altissimam Holofernæ arrogantiam debellatura, ad profundissimam humilitatem confugit, testante id S. Scripturâ c. 9. *ingressa est*
 N. 381.
 in